

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Servii Amicus Fidelis Usque Ad Mortem

Bouchy, Philippe

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. II. Disponendus æger ab Amico fideli ad sacrum Viaticum dignè
suscipiendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54799)

„ peccatis suis confessus, & Domi-
 „ nici Corporis viatico instructus.

Augustino assentitur Gregorius,
 „ l. 13. Moral. Electorum mentes,
 „ inquit, quò amplius aeterno Judi-
 „ ci appropinquare se sentiunt, eò
 „ ad discutiendos seipfos terribilius
 „ excitantur ac properant, quia pro-
 „ pinquum sibi iudicium jugiter su-
 „ spicantur.

De B. Paula scribit Hieronymus
 ad Eustochium, levia peccata ita
 „ planxisse, ut illam gravissimorum
 „ ream esse crederes. Quid ergo pec-
 „ catores de magnis sceleribus age-
 „ re debent, quando perfecti levia
 „ quoque delicta, quasi gravissima
 „ lugent? inquit Sanctus Isidorus.

§. II.

*Disponendus æger ab Amico fideli ad sa-
 crum Viaticum dignè suscipien-
 dum.*

Postquam æger, depositâ apud
 Sacerdotem peccatorum sarcinâ,
 non-

non nihil animum exhilaraverit, monebit eum fidelis Amicus, ut Dominum Deum in animæ suæ hospitium, pœnitentiæ scopis jam emundatum invitet. Vocatoribus multis haud opus est, stat enim ad animæ ostium & pulsat, intraturus ubi aperueris; immò verò, quia cordis ei latebras per confessionem aperuisti, audi quid dicat: *a* Intrabo, inquit, *ad illum* & *coenabo cum illo*, & *ipse mecum*. Felix cœna, ubi datur cum tali convivâ, imò de tali convivâ convivari! illud est nimirum quod admirans Ecclesia, *O sacrum convivium*, inquit, *in quo Christus sumitur! recolitur memoria Passionis ejus, mens impletur gratiâ, & futura gloria nobis pignus datur.*

b Cardinalis Bellarminus ait hanc Antiphonam ægro proponendam, ut se dignè ad Venerabilis Eucharistiæ sumptionem comparet. Puncta in eâ quatuor sunt, quasi totidem

C 7 *sacra-*
a Apoc. 3. b Lib. 2. de arte bene
moriendi, c. 7.

sacratissimi convivii fercula, meditationis igne præcoquenda, & ut ea facilius ager digerat, Amico fideli prælibanda. Ad illa verba: *a* O *sacrum convivium, &c.* Consideret sacram Eucharistiam, dari viatoribus per modum cibi; ne deficient in via ad patriam cælestem, nec enim brevis aut facilis est e terris ad cælum via: *b* Surge, dicebat Angelus Heliæ, comede, *grandis enim adhuc restat via;* & quidem per desertum multis magnisque, periculis obnoxium. Et tibi, amice mi, *grandis adhuc restat via,* hostibus multis & latronibus infestissima, ideoque Servator tuus, ut ne animum desponderes, paravit in conspectu tuo mensam adversus eos qui tribulant te; ad hanc mensam ubi dignè accubueris, audacter dices cum Davide: *c* Si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es Domine. Erit tibi panis iste, quod gladius *d*

Gedeo-

a i. Punctum. *b* 3. Reg. 19. *c* Psalmus
22. *d* Iud 7.

Gedeonis adversus Madianitas; vel
 quod gladius *a* Davidis adversus
 Goliath; erit denique veluti pano-
 plia quædam, qua bene armatus, in-
 trepidè feliciterq; cum tartareis ho-
 stibus dimicabis. Quamobrem *b* S.
 Cyprianus. Quos excitamus, in-
 quit, & hortamur ad prælium, non
 inermes & nudos relinquamus, sed
 protectione sanguinis & corporis
 Christi muniamus. Et cum ad hoc
 fiat Eucharistia ut possit accipien-
 tibus esse tutela, quos tutos contra
 adversarios volumus, munimento
 dominicæ, saturitatis munimus.
 Quare putas, S. Nicolaus Tolenti-
 nus, tam enixè venerabilè Eucha-
 ristiam expetebat & ut tanto, in-
 quit, viatico munitus, nō deficiam,
 in via ad cœlestem patriam profe-
 cturus: & si ob demerita meâ im-
 probus Belial, hostis meus, mihi
 occurrerit, possim fidenter dicere:
 Dominus mihi adiutor & ego de-
 spiciam inimicos meos.

2. Reg.

a 1. Reg. 21. b Epist. 39.

2. *Recolitur memoria Passionis ejus.* Ait enim Paulus : *a* Quotiescunque manducabitis panem hunc , & calicem bibetis , mortem Domini annuntiabitis donec veniat. Ideò autem voluit Dominus Passionis suæ jugum apud nos esse memoriam , quod in ea divitias nostras , facultates nostras , spes denique nostras omnes sitas , secundum Bernardum & Bonaventuram , habere debeamus.

b Beatus Hugo à Sancto Victore , tria in votis habuisse dicitur : 1. Ut cibus ejus ultimus esset Venerabilis Eucharistia. 2. Ut ultima ejus cogitatio , sive meditatio esset de Passione Domini nostri Jesu Christi. 3. Ut ultimum ejus verbum esset dulcissimum Jesu nomen.

Quidni & tu , ejusmodi vota concipias , oresque ut iis bonus Jesus annuat ?

3. *Mens impletur gratiâ.* Quod cibus corporeus est corpori , hoc panis iste qui de cælo descendit est animæ.
Ille,

a 3. Cor. II. *b* Surius 10. Sept.

Ille, membra omnia corporis, hic, animæ potentias omnes reficit, nutrit, novo replet vigore & corroborat. Memoria repletur gratiâ dulcissimæ recordationis beneficiorum Dei, ac præcipuè Dominicæ Passionis: Intelligentia repletur gratia fidei, quæ, & errores omnes abigit, rerum verò divinarum notionem ingerit. Voluntas denique hoc ipso alimento, impletur gratiâ ferventissimæ charitatis; quæ cum sit regina virtutum, in idem domicilium ceteræ attrahuntur non invitæ, quarum possessione non potest hominis mens non ditissima, beatissimaque apparere.

Ajunt Reginam Ægyptii Cleopatram, Nobiles non paucos qui bonis omnibus fortunisque everfi erant, in Antonii (cujus partes secuti fuerant) gratiam, mensæ suæ convivas adhibuisse, utque liberalitatis specimen singulare ederet, tantis eos opibus facultatibusque auxisse, ut mutata repente conditione, de miseris fœlices,

ces,

ces, de pauperibus divites apparent. Da ita esse: quid ad illam fœlicitatem divitiasque, quibus impletur mens quæ Christi corpore ac sanguine saginatur?

Impium sit terrena cœlestibus, æterna caducis comparare.

4 Denique, *futura gloria nobis pignus datur*. Quod promissum est, sine nota negari non potest, maxime quando ad adstruendam promissionis fidem pignus aliquod relatum est: Christus Dominus, in Eucharistia, futuræ gloriæ, quam promissit, pignus corpus suum dereliquit: quidni ergo, ad eam aspiremus? quisquis nobili hoc viatico instructus, viam universæ carnis ingreditur, iis merito accensendus est, de quibus Paulus: *a Spe salvi facti sunt*. Habent enim ad manum, non ramum illum aureum gratum Proserpinæ munus, sed Virginis filium, in quo sibi Pater æternus benè complacuit. Excludi felicitate æterna

non

2 Rom. 8.

PARS PRIMA. 55

non potest, quisquis æterno Patri
nobile hoc pignus repræsentaverit,
quod ad spei nostræ securitatem, Fi-
lius ejus nobis oppignoravit: illi au-
tem, pignus istud secum deferunt,
qui morientes Christo Domino,
charitatis nexu intime adunantur:
de quibus à Sancto Joanne dicitur:
Beati qui in Domino moriuntur: id est,
qui morientes Christo Domino, vel
uti membra capiti suo, charitatis
glutino copulantur. Dic ergo, sed
corde magis quam ore. *a Veni Domi-
ne & noli tardare. Descende Domine, pri-
usquam mariatum anima mea.* Ah! bone
Jesu, grandis adhuc mihi restat via,
quinam possim illam feliciter decur-
rere sine te, qui es via, veritas & vi-
ta?

*b Domine non sum dignus, ut intres
sub tectum meum, peccatorum fordi-
bus contaminatum, at, quis potest face-
re mundum de immundo conceptum semi-
ne, nonne tu qui solus es? c*

Do-

a Ioan. 4. b Matth. 8. c Iob. 14.

*a Domine, si vis, potest me mundare.
Tantum dic verbo, & sanabitur anima
mea. b*

§. III.

*Quid agendum presente Venerabili
Eucharistia?*

Vbi allata fuerit Venerabilis Eucharistia, si infirmitas valetudinis ullo modo permiserit, assurgat illicò, & ingenua provolutus, illam, quam poterit humillime adorabit.

Quòd si morbi gravitas nullo modo patiatur ut æger surgat è lectulo, assurgat saltem si possit, inclinatisque cervicibus Deum suum præsentem veneretur.

Sæpè visus est Dominus Deus, morituris vires addere, ut in illo supremi temporis articulo, suum in illum amorem religionemque palam facerent. Id aperte testatus est S. Guilielmus Archiepiscopus Bituricensis,

a Matth. 8. b Luc. 7.